

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 50/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného SODOMA VULGAN, spol. s r.o., Kominárska 2, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 3C/58/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu.
2. Sťažovateľ je príslušníkom Hasičského a záchranného zboru a žalobou z konca novembra 2023 sa proti žalovanému štátu domáha náhrady škody (9 140 eur) za nedostatočnú transpozíciu práva Európskej únie, čo viedlo k jeho neprimeranému pracovnému zaťaženiu. Štát sa k žalobe vyjadril v apríli 2024, na čo sťažovateľ reagoval v júli 2024. Štát sa k tomu vyjadril v septembri 2024.
3. Sťažovateľ zdôrazňuje, že od podania žaloby uplynulo takmer dva a pol roka, no nebolo nariadené pojednávanie, a to odôvodňuje porušenie jeho ústavných práv. Zdôrazňuje, že jeho vec nie je právne a skutkovo zložitá a k predĺženiu konania nijak neprispel.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má za následok porušenie ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Ojedinelá nečinnosť súdu v trvaní niekoľkých mesiacov nemusí zakladať ich porušenie (II. ÚS 63/05).

5. Tak je to aj v prípade sťažovateľa. Z toho, že mestský súd o jeho žalobe bez nariadenia pojednávania koná niečo vyše dva roky, nemožno vyvodit' porušenie ústavných práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote. I keď si možno predstaviť, že o žalobe sťažovateľa už mohlo byť rozhodnuté, konanie na súde prvej inštancie v civilnom spore v trvaní niečo viac ako dva roky nezakladá dôvod na vyslovenie porušenia ústavných práv sťažovateľa. Priet'ah v konaní trvajúci približne rok a pol od posledného úkonu mestského súdu je stále ojedinelou nečinnosťou v jeho postupe. Hoc aj ide o nečinnosť, ktorá je v rozpore s podústavným právom, intenzita zásahu spočívajúca v právnej neistote sťažovateľa nepredstavuje zásah do jeho ústavných práv, ktorých porušenie ústavnou sťažnosťou namieta. To platí osobitne v situácii sťažovateľa, ktorý je príslušníkom zboru s pravidelným, štátom vyplácaným platom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Robert Šorl
predseda senátu